

ΒΟΤΑΚΙΜΟ

Ἡ Ἀρχή μου εἶναι ἡ γνώμη μου γιὰ τὴν ὁποία δὲν δίδω λογαριασμό κανενός.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΗΛΩΤΕΑ

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα καθεὶς 48
φύλλα . . . . Φρ. 5
Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ . . . 8

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Ν. Γ. ΜΑΥΡΟΧΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΥΟ ΦΟΡΑΙΣ
ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΤΙΜΗ ΚΑΘΕ ΦΥΛΛΟΥ
ΛΕΠΤΑ 10.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΛΟΥΣΤΡΑΤΖΗΔΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Πρὸς τοὺς ἀξιότιμους κύριους κυρίους Τρικουπσταίς.

Ἀξιότιμοι ἀφέντες, κύριοι ἀντιμούτσουνοί μας.

Τὴν περασμένη ἐβδομάδα ἐλάθαμε, ὅτι μέσα εἰς τὸ Βουλευτήριον ἐμιλυστε γιὰ φόρους, καὶ ὅτι ἀντίς νὰ βῆλλον ἄλλους φόρους εἰς ἡμᾶς, νὰ μᾶς βάλ्लουν μόνον ἓναν, ἤγουν καὶ δηλαδή, νὰ κολλᾶμε εἰς τὴν πόρτα τοῦ παπουτσιοῦ ἓνα γραμματόσημο ἀπὸ ἓνα λεπτὸ ἀπὸ τὰ ξίς ὅταν λουστρέρουμε, τὰ παπούτσια, καὶ τοῦτο νὰ τὸ κάνουμε ὑπὸ ἀτομικῆς μακροφθύνης, καὶ ὅτι, ἂν λείψουμε νὰ τὸ κολλήσουμε θὰ μᾶς σεκουεστράρουνε (κατασχέσουν) τὰ πέναις, (μυογαίς), τὰ βούρτσαις, (ψήκτραίς), τὸ μπαγκούλι καὶ ἄλλα κινητὰ καὶ ἀκίνητα μαζί με τὸ μπερστόνι, (κεφαλοκάλυμμα), καὶ νὰ μᾶς ἐμποδίσουνε ἀπὸ τὴν ἐξάσχησις τῆς ἐπιστήμης μας.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐμάθαμε αὐτὴν τὴν εἰδήσις, ἐμαζωκτικῶς ὅλοι οἱ λουστρατζήδες καὶ ἐκάμαμε συμβούλιον, καὶ ἀποφασίσμε νὰ σᾶς στείλωμε ἑς τὴν ἀφεντιά σας, κύριοι ἀντιμούτσουνοί μας, ἐτούτην τὴν ἀναφορά μας, καὶ ἔσονται τοῦ λόγου ἀντιμούτσουνοί μας, νὰ βαλλετε τὰ καλά σας τὰ σκουτριά, ἤγουν ἐκεῖνα, ποῦ ὁ ἓνας ἔβανε σὰν ἐπήγαινε εἰς τὸ σχολεῖο τῆς νύχτας, ἤγουν, καθὼς καὶ τοῦ λόγου σας καταλαβαίνετε, εἰς τὸ συχωρεμένο τὸ Γουστράκλου, ὅπου ἔπαιρνε μάθημα μετὰ τὴν Σύνοψις τὸ χέρι, καὶ ὁ ἄλλος μ' ἐκεῖνα τὰ σκουτριά ποῦ ἐπήγαινε εἰς τὸ σχολεῖο τῆς Πάντης, καὶ εἰς ταῖς νυχτικαῖς διασκέδασις του, καὶ νὰ κοπιᾶσε εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ νὰ μῆτε μέσα γιὰ μέσον, ὅθεν μετὰ τὴν παρρησίαν του καὶ μετὰ τὰ κάβα-λιεράτα του, καὶ ὁ ἄλλος μ' ἓνα ἀρβιτσιάλι, καὶ ἐκεῖ νὰ πλῆστε καὶ νὰ εἰπῆτε νὰ μᾶς βῆλλον φόρο εἰς τὸ πα-

τινὰ ρισματῶν παπουτσιῶν, καὶ ἔτσι, ἀφέντες ἀντιμούτσουνοι, προλαβαίνετε τὸ πολὺ κακὸ ποῦ ἠθέλατε νὰ μᾶς κάνετε. Κ' ἡμεῖς γιὰ νὰ σᾶς ἀποδείξουμε πόσο σᾶς ἀγαπάμε, καὶ ὅτι ἐπινοήσαμε ἀπὸ τὸ Βουλευτήριον ἓνα ἕνα ἕνας εἰδὼ θὰ σᾶς λουστράρουμε τὰ παπούτσια χάρισμα, καὶ ὅλους ἐντιέροους (δολοκλήτους), ἂν ἀγαπάτε, σᾶς . . . σκουβίζουμε καὶ ἂν δὲν ἀκουστήτε ἐτούτην τὴν φωνά, ἐάν, κακὸ νὰ μὴν ἔχετε, δὲν σᾶς παρθεῖ ἡ γλώσσα, πιασίστατε νὰ κάμετε ὅ,τι εἰμπορέτετε γιὰ μᾶς, ποῦ εἴμαστε ὁμοιοί σας ἀθρώποι καθὼς καὶ οἱ Ὀβρηοί, καὶ ἂν δὲν πιτύχετε . . .

Ἔ, ε, ε, ε, ἐ! ἑς τὸν διάβολο, τοῦ λόγου σας πναπή ποῦ πέρνετε τόσο σκρόφραγμα τὸν μῆνα ἤγουν, κ' ἡμεῖς κουτράμε, μπορεῖ, ἂν ἀγαπάτε, νὰ μᾶς φορολογήστετε γιὰτι μπορεῖ κίολας νὰ μᾶς φορολογήσουνε οἱ ἄλλοι χωρὶς τοῦ λόγου σας νὰ τὸ καταλάβετε, ἢ νὰ μὴ τὸ ξέρετε, δηλαδή εἰμπορεῖ νὰ ἔχετε, ἀφέντες, τὸν νοῦ σας εἰς τὴν μουνέδα ποῦ σᾶς λείπει καὶ ἂν σᾶς λείπει ἡμεῖς εἴμασθε εἰδὼ καὶ εἰμποροῦμε νὰ κάμουμε ἓνα δάνειον ἀπὸ τὸν Μπακιέρη τῆς Πόρτα Ριάλας καὶ νὰ σᾶς μαντενίρουμε

Σᾶς παρακαλοῦμε ὅθεν νὰ ξεπερδέψετε αὐτὸ τὸ φορολόγημα, καὶ σᾶς παρακαλοῦμε νὰ διαβάσετε καὶ τὸ ἀποκαταθεῖο ποίγημα τὸ ὁποῖο ἐκάμανε ὁ Μανιῆς καὶ οἱ ἄλλοι γραμματισμένοι ἀπὸ τὴν κομπανία τοῦ συλλόγου μας, γιὰ νὰ σᾶς ὑποχρεώσουν περισσότερο.

Ἐδῶ εἶναι τὸ ποίγημα.

Ἀφέντες ἀντιμούτσουνοι νὰ μὴ μᾶς ἀμελεῖτε, γιὰ μᾶς καὶ γιὰ ταῖς πάτιναις γιὰ πάντα νὰ μιλεῖτε. Κ' ἂν ἴσως δὲν ἐμάθατε ποτὲ νὰ συζητεῖτε, νὰ χάσετε τὰ μάτια σας, (1) νὰ μὴ μᾶς λησμο- (νεῖτε).

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

(1) Νὰ χάσετε τὰ μάτια σας (ὄρατος) ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ὁ περιτύχησιν τοῦ κρέατος, καὶ ἐδῶ πωλεῖται 70 λεπτά τὴν λί-
τρα, ἐνῶ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἀπ' οὗτου φέρουν ἐδῶ τὰ βόδια,
πωλεῖται πρὸς μίαν καὶ εἰκοσι τὴν ὀκά; ἔ; γιατί; ι. ι. ι. ι. ι;
Γιατί οἱ κροπόλαις εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἀγοράζουσι τὸ κρέας
πρὸς 60 λεπτά τὴν λίτρα; ἔ; γιατί; ι. ι. ι. ι. ι;

Ἐνα φρικτὸ κακούργημα τῶν ὀβρηῶν

Εἰς τὸ Κισσόβιο τῆς Ὀδησοῦ, ἕνας Ἕλληνας χριστιανὸς ὀρθό-
δοξος, ὀνομαζόμενος Κουκουνάσις, ἐπῆγε εἰς τὸ ὀβραϊκὸν λουτρὸν
τῆς πόλεως· γιὰ νὰ λουσθῆ, ἐκεῖ ὁμοῦ τὸν ἀπαξῆσαν οἱ ὀβρηοὶ
καὶ τὸ ἔριξαν μέσα εἰς ἕνα κοζάνι γεμάτο ἀπὸ νερὸ βραστὸν, καὶ
καὶ μέσα ὁ δυστυχὴς ἐξεψύχθησεν ἔπειτα οἱ ὀβρηοὶ ἔβγαλαν τὸ
πτόμα του ἀπὸ τὸ καζάνι καὶ ἤτον ὄλο παραμορφωμένον καὶ ἐ-
πῆγαν καὶ τὸ ἔριξαν εἰς ἕνα χωράφι. Ἀπὸ ἕτι ὁμοῦ φαίνεται
ἡ προαίτις αὐτῆ τῶν ὀβρηῶν δὲν εἶναι ἀπλή ἐκδίκησι ἐναντίον Ὀρ-
θοδόξου χριστιανῶν, ἀλλὰ ὑποθετεῖται ὅτι ἐπειδὴ σιμώνει τὸ
Πάσχα τοὺς καὶ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ χριστιανικὸ αἶμα, ποῦτα
θὰ τὸν ἔφαζαν καὶ ἔπειτα θὰ τὸν ἔροιζον μέσα εἰς τὸ καζάνι,
γιατί—καὶ εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως—ὅποιο κακούργημα κά-
μουν οἱ ὀβρηοὶ τὸ ἐκτελοῦν εἰς ταῖς ἡμέραις ποῦ πλησιάζει τὸ
πάσχα των.

Πολλοὶ ὀβρηοὶ γραμματισμένοι ἐτόλμησαν νὰ δαφεύσουν, ὅτι
γιὰ νὰ κάμουν τὸ πάσχα των τοῦς χοιρίζεται αἶμα χριστιανικόν,
καὶ ἔγραψαν πολλά, ἐξαιετώσας εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησι τῶν δύο κόσ-
μων» («Revue de deux Mondes»), ἀλλὰ δὲν εἰμπόρεσαν νὰ
διαφύσθουν αὐτὴν τὴν πράξιν, ἡ ὁποία ἐπληθεύεται ἀπὸ τὸν
Σακουὶ Ραββὶ ὁ ὁποῖος ἤτον ὀβρηὸς καὶ «βικτησθήκε καὶ ἔ-
γινε Χριστιανὸς; Ὀρθόδοξος καὶ καλόγερος, καὶ ὁ ὁποῖος, ἰστορο-
μάσθηκε Νόφωτος καὶ λέγει, εἰς τὸ σύγγραμά του «Τὰ Ἰουδαϊ-
κά» ὅτι φωνεούσι τοῦς χριστιανούς καὶ λαμβάνουν τὸ αἶμα των
Τοῦτο τὸ μυστικὸν λέγει διαλόγητος Νεόφωτος, δὲν εἶναι ννω-
στὸ εἰς ὄλους τοῦς Ἰουδαίους, ἀλλὰ μόνον εἰς τοῦς ῥαββίνους
(χαμῆδες), εἰς τοῦς γραμματεῖς καὶ φαρισσαίους, οἱ ὁποῖοι ὀ-
νομαζονται ἀπὸ τοῦς ἄλλους ὀβρηοὺς χ α σ σ ἡ δ ε μ· καὶ
τοῦτο τὸ μυστήριον τὸ φλάγουν μὲ πολλὴν μυστικότητα. (1) δὲ
σκοπὸς αὐτῶν, διὰ τὸν ὁποῖον κάμνουσι τὸν φόνον εἶναι τρεῖς αἷτια.

Α'. Διὰ τὸ ὑπεροβικὸν μῖσος ποῦ ἔχουν ἐναντίον τῶν Χριστι-
ανῶν, νομίζοντας, ὅτι κάμνοντας τοῦτον τὸν φόνον, προσφέρουν
θυσίαν εἰς τὸν Θεόν, καθὼς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε
εἰς τοῦς μωθητάς του. «Βεγχεταί ὦρα, ἵνα, πᾶς ὁ ἀποκτείνας
»ὕμᾱς, δόξην λατρείαν προσφέρει τῷ Θεῷ»

Β'. Γιὰ πολλαὶς δεισιδαιμονίαις, δηλ. μαγείαις, ταῖς ὁποῖαις
κάνουν οἱ ὀβρηοὶ μὲ αὐτὸ τὸ αἶμα.

Γ'. Ἐπειδὴ οἱ ῥαββίνοι ἀμφιβόλλουν, ἴσως νὰ ἤτον ὁ Ἰησοῦς, ὁ
υἱὸς τῆς Μαρίας, ὁ ἀληθινὸς Μεσσίας, ὅτι ῥυτιζόμενοι αὐτοὶ
μὲ αὐτὸ τὸ αἶμα, θέλει σωθῶν. (Σ.Β. Κί: ἄλλο φύλλον θὰ γρά-
ψουμε καὶ εἰς ποῖον βιβλίον τῶν ὀβρηῶν εἶναι γραμμένον τὸ νὰ μι-
σοῦν τοῦς χριστιανούς κλπ).

Λοιπὸν ἐμεῖς ἐτήχημαίσαμε τὴν γνώμη ὅτι τὸ κακούργημα
ποῦ ἔκαμαν οἱ ὀβρηοὶ εἰς τὸ Κισσόβιο τῆς Ὀδησοῦ δὲν εἶναι
ἀπλὸς φόνος γιὰ ἐκδίκησι, ἀλλὰ γιὰ νὰ πάρουν χριστιανικὸν αἶ-
μα Ποῖος ξέσσει τί ἄλλα νὰ ἐσυνέβησαν εἰς ὄλον τὸν κόσμον καὶ
εἰς αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ἀπὸ αὐτὸ τὸ γένος ποῦ εἶναι ἀπορροσμένον
ἀπὸ τὸν Θεόν.

Τὴν περασμένη Παρασκευὴ ἐνῶ ἐψάλλονταν εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος οἱ οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ὁ Κουτο-Τά-
φης, ὁμολούσε μὲ μίαν λύσαν—σμεννὴν καὶ τῆς ἔδινε τὸ μυχθῆ-

λι του νὰ σφραγίσῃ τὴν μύτη της καὶ ἐγένετο σκάνδαλον ἀπὸ
ταῖς κρουβενταῖς των.

Μὰ μωρὸ ἑλάκα, κτήνος, Τάση, τί τῆς ἐζάλεψες τὰ στραβά
τῆς τὰ μάτια, ἢ τὰ τρουμπά—χειλιάτης. Φτοῦ σας κτήνη καὶ
τὰ δύο εἰσθε.

Τὸ ἴδιον βράδι καὶ εἰς τὴν ἴδιαν Ἐκκλησίαν δύο γυναῖκες ἔλε-
γαν εἰς τὸν ὑπρέτη (κωνδηλανάφτη) νὰ τοὺς εὔρη δύο στασιδία
καὶ τοῦ τα πληρῶνον, καὶ ἐκεῖνος ἀποκοίθηκε δὲν εἰμπορῶ γι-
ατὶ εἶμαι ἀσθενῆς. Μὰ νὰ σας πῶ, κυράδες, πληρογύναικα, τί ἐ-
κάματε τὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ; θέατρο; Τότε, ἄ; δίνουσι καὶ εἰσητή-
ρια γιὰ νὰ πιάνετε ὄλαις σας τὴν πρίμα φίλα (πρῶ-
τα ις θέσεις) καὶ οἱ ἄνδρες παγαίνουμε εἰς τὸ γυναι-
κειὸ Ντροπή σας, ἀσεβεῖ.

Αὐτῶσέ μας, Δεσπότη μου, ἀπὸ αὐταῖς καὶ διάταξε νὰ πη-
γαίνουσι ὄλαις εἰς τὸ γυναικειὸν καὶ ἔτσι, οὔτε δὲν μᾶς σκανδαλί-
ζουσι.

Εἶναι κάποιοι δημοτικὸι σύμβουλοι οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ κα-
ταδαφίσθῃ ἡ Πόρτα-Ριάλα, γιατί λέει τοὺς ἐμποδίζει τὸν ἀέρα
ποῦ ὅταν τὴν καταδαφίσουσι θὰ τοὺς χαϊδεύει τὰ μούτρα μωρ-
δίτους.

Ἐπροσκαλέσθηκε συνεδρίασι καὶ κάποιοι εἶπον νὰ ἐξοδεύσουν
εἰκοσι χιλιάδας φραγκα γιὰ νὰ τὴν καταδαφίσουσι καὶ νὰ πα-
σιρέψῃ ὁ τόπος. Μήπως ἂν ἔγουν τὴν ὁ εἰς νὰ ἀφελῶσιν κα-
νέναν ἐργολάβου, ἢ ἔχουν σκοπὸν νὰ δώσουν τὴν ἐργολάβια τῆς
καταδαφίσεως εἰς τὸν δήμαρχεόντα;—Ἐνας σύμβουλος (καὶ,
ἂν δὲν ἐπληροφροθῆκαμε κακὰ, εἶναι ὁ κύριος Ἀντώνιος Καπο-
δίστριας ἔμπορος) εἶπεν ὅτι ἀντὶς νὰ ἐξοδεύσουν ταῖς εἰκοσι χιλι-
άδας φράγκα γιὰ νὰ καταδαφίσουσι ἄ; τὰ ἐξοδεύσουν γιὰ νὰ φέ-
ρουσι ἕνα μεγάλο ὀρολόγιον ἀπὸ τὴν Εὐρώπη καὶ νὰ τὸ στήσουν ἐ-
πάνω της.

Συμφωνοῦμε καὶ ἐμεῖς μὲ τὸν κυρ. Κηποδίστρια, γιατί εἶνα
ναγκαῖο νὰ ἔχει καὶ ἡ πόλις ἕνα ὀρολόγιον μεγάλο, καὶ ἐκτός
τοῦτου εἶναι καὶ στολισμὸς. Ἄν ἐπιμενῶν πάλι εἰς τὸ νὰ κατα-
δαφίσουσι τὴν Πόρτα-Ριάλα, τότε ἄ; καταδαφίσουσι καὶ ταῖς πύ-
λαις τῆς Σηλησίας καὶ ἔτσι γίνεται ὁ τόπος ξερῶτος, καὶ τὸ
αὐτὸ ὁμοῦ διουρη εἰμπορῶμε καὶ ἐμεῖς; νὰ εἰποῦμε; νὰ κατα-
δαφισθῇ ὁ, τ ἰ ἄ ρ χ ἰ ο, γιατί τώρα πρέπει νὰ γένουν ὄλα
τ σ ἡ μ ὀ δ α ς σὺν τὸν Κόντε Νάνε καὶ νὰ τὰ τουλοῦπόνουσι
μὲ σεντόνια, καὶ νὰ τὰ ζετουλοῦπόνουσι ὁ Μίστρο—Μιχάλης ὁπο-
τε θέλει τὸ Σιδγ Τζογτζέτομα! Νὰ, μὰ τὸ Φι, τέτοιοι ντουλειὰ
σσερεὶ καὶ κάνει.

Κύριε ἀστυνόμη, εἰς τὸ κα ν τ ο ὑ ν ε τ ο ὕ Δ ἡ μ α (Ὀδὸς
Δημοδόκου) καθονται τρεῖς τέσσαρες Μυχθλιναῖς καὶ ἐκτός
ὄσα ὄργια κάνουν, βρίζονται, καὶ ἀνκυματῶ των μέρα μεσημέ-
ρι, καὶ αἱ τίμαιαι οἰκογένειαῖς ὑποχρεούονται νὰ κλειοῦνται
μέσα σπιτι των, γιατί δὲν εἰμποροῦν νὰ προβόλουν εἰς τὸ πα-
ραθύρι των χωρὶς ν' ἀκούσθουν καὶ μίαν αἰτηχρότατη λέξι δια-
ταξε, λοιπὸν ἢ φρόντισε, ἢ κάμε ὅτι διαβολὸ θέλεις, γιὰ νὰ
ταῖς περιμάσῃς ἢ νὰ ταῖς διώξῃς ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ σοκάκι; γιατί
κατήνησαν ἀνυπόφορος καὶ φωναίει ὄλη ἡ γειτονία ἐναντίον
σου. Ἐλεσθέρωσε λοιπὸν ταῖς τίμαιαις οἰκογένειαῖς ἀπὸ ταῖς ἀ-
νησυχίαῖς καὶ ταῖς βρυσίαῖς; καὶ λοιπὴν . . . καὶ λοιπὰ τῶν
Μυχθλινοῦ, ἀφοῦ δὲν κάνεις τίποτα ἄλλο ἂν δὲν λάβῃς μέ-
ρος καὶ εἰς αὐτὸ τότε ἀλήθειαι θὰ εἰποῦμε ὅτι, . . . ὅτι, . . .
ὅτι, . . . ὅτι, . . . ἄχ ἄ; μὴ σοῦ τὸ εἰποῦμε γιὰ νὰ ἴδοῦμε
πρῶτα τὸ τί θὰ κάμεις

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛ.Σ4.ΥΛ45.0025